

Domácí bohoslužby, 19. dubna 2020 (Miki Erdinger)

Vstupní žalm a pozdrav

Chvalte Hospodina, všechny národy, ... neboť se nad námi mohutně klene jeho milosrdenství. Hospodinova věrnost je věčná. (Ž 117)

Milé sestry a milí bratři,

pokoj vám a milost od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista. S přáním pokoje a starým apoštolským pozdravem vás zdravím u vás doma, první neděli po Velikonocích. Až do Svatodušních svátků budeme procházet velikonočním obdobím. V tuto chvíli nevíme, zda některou neděli již společně, nebo zda stále každý sám, nebo s rodinou. Ať tak či tak, vždy to bude spolu s Kristem, který vchází do našich domovů, životů i srdcí, aby byl s námi. Spolu s Bohem Otcem a Duchem Svatým, v jejichž jménu se nyní spojujeme i na dálku. Amen.

Píseň

To jedno mějte stále na paměti (Evangelický zpěvník č. 483)

1. To jedno mějme stále na paměti: jsme jednoho jen Otce všechných dětí, jenž z nebe svého na nás v lásce patří a spolu bratři.
2. Toť jeho vůle a náš svatý úkol: stát k sobě v lásce, ke všem bratřím vůkol. Jen tím se naše víra v něho měří a svět v něj věří.
5. Když tvoje slovo spolu slyšet chceme, když „Otče náš“ tě jedním hlasem zveme. ať jedno v nás se odhodlání vznítí: vždy Páně býti.
7. Tvá láska, Jezu, pronikni nám duší, ať nejsme její vyznavači hluší. Ty buď náš pastýř, duší našich rádce a my tvé stádce.

Modlitba

Dobrý Bože,

zdravíme tě v nedělním a ránu a děkujeme za další nový den, který se před námi otevírá. Děkujeme Ti, že ho začínáme s tebou a ve víře, že budeš i v tomto dni s námi. Nevíme, co nám přinese. Možná radost, možná zklamání, možná prožijeme něco nového, anebo bude stejný, jako ostatní neděle nebo dny v týdnu. Prosíme tě za moudrost, abychom ten nabídnutý den nepromarnili, abychom nějak neublížili nebo nezklamali. A když už se tak stane, dej nám sílu si přiznat naše provinění. Děkujeme Ti za všechny, kteří jsou s námi nyní spojeni na dálku a prožívají neděli nejen s lidmi, ale i s tebou. Prosíme, ať vchází Kristus do našich životů a životů svých následovníků a proměňuje ho v setkání s tebou. Protože takové chvíle přináší sílu do života, pokoj do srdcí a myslí a jsou nám oporou pro životní kroky. Díky Bože, že jsi s námi. Amen.

Biblické čtení a úvaha

Téhož den večer – prvního dne po sobotě – když byli učedníci ze strachu před Židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš, postavil se uprostřed nich a řekl: „Pokoj vám.“ Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Učedníci se zaradovali, když spatřili Pána. Ježíš jim znovu řekl: Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“ (Jan 20, 19 – 21)

Milé sestry a milí bratři,

v biblickém oddíle, který je starocírkevním textem pro dnešní neděli, se učedníci shromáždili v neděli vzkříšení, neboť se báli Židů. Nesešli se proto, aby se radovali ze vzkříšení. To ještě jaksí nedokázali přijmout za své. Nejsou spolu, aby truchlili nad Kristovou smrtí – to už zase něco věděli o možném vzkříšení a byli spíš zmateni. Přestože v jejich setkání vidíme předobraz církve, netvořili žádné

nedělní shromáždění za účelem sdílení víry, zvěstování evangelia či vysluhování svátostí. Sešli se a zavřeli za dveře, protože měli obyčejný strach. Oprávněný. Kolik křesťanů se po staletí scházelo a schází ve strachu. Díky Bohu, my se mezi ně nemusíme počítat. Pokud zrovna nám to situace neznemožní, scházíme se ve shromáždění křesťanů z jiných pohnutek. Někdo proto, aby si upevnil víru, dozvěděl se něco nového nebo byl posílen ve víře do celého týdne. Jiný chce být spolu s druhými, vidět se, možná někdo přichází jen proto, aby nebyl doma sám. Aby potkal ty, které přes týden nevidí. Někdo přichází ze zvyku, nebo protože to po něm chtějí rodiče, nebo z úcty k nim, protože jeho rodiče to tak dělali také. Důvodů může být mnoho. Proč vlastně vy chodíte na bohoslužby? Na další setkání ve sboru? I když nás do společenství nevede vždy jen touha růst v křesťanské víře, nakonec prožijeme čas s Kristem a v Kristu. On totiž svou přítomností proměňuje běžné lidské setkání v bohoslužbu, v setkání Kristovců. V setkání ve jménu trojjediného Boha. Je-li v centru lidského společenství Ježíš, dává mu jasný směr a určení.

A biblický text nám dokazuje, jak strachem motivované a bázní naplněné setkání učedníků Ježíš svým příchodem proměňuje v setkání radosti z Boží lásky a Kristova vzkříšení. Shromáždění lidí se stane shromážděním kristovců ve chvíli, kdy Ježíš přichází mezi ně. Ať už je naše motivace k setkání jakákoliv, ať již přicházíme každý z různých důvodů, Ježíšova přítomnost jej proměňuje v bohoslužbu. V setkání se s Boží láskou. Ve chvíli, která je téměř vždy radostná, nebo minimálně není neradostná. A to nemusíme být jen společně v davu v kostele. Nyní moc dobře víme, že se tak děje i ve dvou, ve třech u vás doma, může se tak dít venku pod širým nebem a věřím, že se tak děje i když jste nyní třeba úplně sami jen s Bibli, vírou a otevření naslouchat Bohu. Vyznávaná víra, společenství při chlebu a vínu, společenství rodiny při modlitbě, zvěstované evangelium, padající bariéry mezi lidmi, úsměv, láska a přijetí. To jsou jen některé ze znaků, že naše lidské setkání se díky Duchu Svatému proměňuje v setkání s Bohem. Takové chvíle jsou naplněné Božím pokojem, který klidní emoce, smutek a kotví naši někdy zmatenou mysl plnou otázek. Zároveň sebou nese i naději smyslu budoucích dní. To je síla Božího pokoje, kterou Kristus přináší mezi učedníky a dnes i k nám domů.

„Pokoj Vám“, zní z jeho úst na pozdrav. Tak se zdravíme i my při Večeři Páně, tak někdy začínají nebo končí bohoslužby a jiná setkání ve jménu Hospodinově. Ať jde o prosbu, přání nebo jen konstatování, vždy z těch slov můžeme cítit ujištění, že i do našeho životního strachu může vejít klid a pokoj Boží a proměnit ho v bohoslužbu, tedy bytí s Bohem. V židovské víře se hovoří o skutečnosti, že celý život by měl být bohoslužbou. Tedy bytí s Bohem a bytí Boha s námi. Ve slovech pokoje také slyšíme ujištění, že nejsme sami. Vždyť už když si pokoj přejeme vzájemně, znamená to vyjádření blízkosti nejen Kristovy, ale i lidské. Přeje-li vám někdo Boží pokoj, pak na vás myslí a nejste mu lhostejní.

Kristus, ukřižovaný a vzkříšený je ujištěním o Boží blízkosti, která v Duchu Svatém prostupuje dveřmi, zdmi i zabeđenými srdci, aby uprostřed našeho světa i života dávala všemu stvoření smysl a proměňovala naše žití. Aby posilovala upadající víru, dávala růst skomírající lásce, umenšovala lidskou zvědavost a zaháněla strach, který se k nám vkrádá. Aby nás nesla i přes chvíle, kdy nám chybí společenství lidí a prožívání běžného života i víry s druhými. Kdy se těšíme, až se zase potkáme ve své jedinečnosti, zvláštnosti a nedokonalosti, ale ve společenství sboru a Krista, které naplňuje a proměňuje. Srdce, mysl, emoce, touhy i to samé setkání lidí. A to stojí za to zažívat. Amen.

Píseň

Jedno jsme v Duchu Svatém (Svítá 119)

1. Jedno jsme v Duchu Svatém, všechny nás spojil Pán, jedno jsme v Duchu Svatém, všechny nás spojil Pán, ale těž všechněm kolem může být pokoj dán,
Ref.: Křesťanům stále vládne lásky Pán, lásky Pán, ano, křesťanům vládne lásky Pán.
2. Půjdem dál jeden s druhým, budem jak jeden val. Půjdem dál jeden s druhým, budem jak jeden val, a tu zvěst „Přišel Ježíš“ chceme šířit všechněm dál.
Ref.:
3. Budem těž dělat spolu, při sobě budem stát. Budem též dělat spolu, při sobě budem stát, hájit chcem vždycky právo a na pravdu přitom dbát.
Ref.:

4. Chválen buď, Otče v nebi, dárce krás kolem nás. Chválen buď, Kriste Synu, vždyť tvůj kříž spasil nás. Chválen buď, Duchu svatý, v jednotu si spojil nás.

Ref.:

Přímluvná modlitba a Otčenáš

Hospodine, Bože lásky a přijetí,

Prosíme Tě, vstupuj v Kristu i do našich životů, otevírej dveře, na kterých jsou pavučiny, protože dlouho zůstaly zavřené. Vaň svých Duchem, aby provětral naše srdce, mysl a povzbudil nás do dalších dní.

Prosíme Tě, posiluj v nás trpělivost, když jsou pro nás aktuální dny dlouhé. Když jsme stále sami doma, když jsme stále s těmi stejnými, byť milými lidmi, když už pomalu nevíme, co dělat. Dej nám svůj pokoj, abychom všechny dny uměli prožít.

Prosíme tě za všechny, kteří jsou nemocní, kteří jsou sami, kteří přichází o své blízké a nemohou se s nimi ani pořádně rozloučit. Prosíme za každého, který jakkoliv trpí současnou situací.

Prosíme také, buď s těmi, kteří jsou ve velkém nasazení a pomáhají druhým. Kteří pečují o nemocné, o lidi v domovech pro seniory, záchranáře a mnohé další.

Prosíme i za naši víru a za naše společenství víry.

A prosíme tě také za moudrost do času, kdy se začnou uvolňovat opatření ve společnosti, abychom se na vše hned nevrhli, ale postupně dokázali s vděčností přijímat obnovené možnosti.

A prosíme, přijmi i naše osobní modlitby....

A v jednotě víry společně a přitom každý sám za sebe k Tobě voláme: Otče náš, který jsi v nebesích, posvěť se jméno tvé... Amen.

Poslání

Co k tomu dodat? Je-li Bůh s námi, kdo proti nám? On neušetřil svého vlastního Syna, ale za nás všechny jej vydal; jak by nám spolu s ním nedaroval všechno? (Řím 8, 31 – 32)

Požehnání

Ať Vás milost Boží provází na cestě životem. Ať Vás posiluje, když ztrácíte sílu. Ať Vám svítí na cestu, když se vkrade tma. Požehnej Vás všemohoucí Bůh Otec, i Syn i Duch Svatý. Amen.

Píseň

Kristus je má síla i spasení (Evangelický zpěvník – Dodatek č. 648)

1. Kristus je má síla i spasení, potěšení ve všem mém zarmoucení.
Já v jeho moci ve dne, také v noci žádám pomoci.
2. Neodloučí mne zde nic od něho, doufám v něho, neb všechno mám od něho.
On mne spravuje, řídí, opatruje i ochraňuje.
3. V něm jsem já živ, smrti se nebojím, tím se kojím, že vždy při něm obstojím.
Neumřu věčně, jist sem tím bezpečně i dostatečně.
4. Co budu živ, budu ho chváliti, velebiti, skutky jeho slaviti.
Řeknu vesele: nuž, duše má, směle chval Spasitele.
5. Ó budiž chvála, svatému Kristu, Pánu našemu jedinému:
nebs toho hoden vždycky a každý den na věky. Amen.